

## NÖVÉNYI SZOBÁBAN ÍROK NEKED

csak a csend. az (eső?)víz cseppjei s a távírópóznák már  
nem kötnek össze szinte semmit. a telefonok eltűntek otthonod  
hosszú folyosóin hallgatnak. láthatatlan kutyák ugatnak mindenütt. lábuk  
alatt elszáradt fű lángol. mi vagyunk azok. egyetlen testünkkel (ez  
minden amit útravalóul kapunk). ma már nem tudom amit  
tegnap tudtam. kiszolgáltató képek meztelensége: algériai sivatag. s te  
ki fiatalon ülsz valamelyik kikötőben kezded a térdeden.  
a tenger fölött telihold is lehet. minél szebb. annál baljósabb  
az eltűnése. mondjuk mint a postaépületnek támasztott  
kerékpár Párkányban. mint egy kép csupán. s nem mint emlék már.  
kis román kori

templomok rotundája. a te rended a tanítás vasingében.  
harlequin (maszk a maszkon) (hogyhogy még nem voltál bennem?)  
(s ez visszatér. visszatér ez. ha lesz... még... 2011. júl. 6.)

## [HINNI HOGY SOHA NEM...]

Hinni hogy soha nem halok meg. Amaz álomban sem  
melyben bekötött fejjel látlak. a kötés hófehér rétegei  
további fehér rétegekkel váltakoznak (milyen szívesen  
mondanék *fás/it* mint gyermekkoromban). miként most  
amikor a szíved a hallgatás közepe. ez  
most a hallgatók hallgatásának ideje.  
a hité hogy minden az imán múlik.

úgy gondolok rád mint a saját szememre

## [KÖZTED ÉS KÖZTEM A SZÍVEM...]

közted és köztem a szívem a piros és a zöld  
természetesen nem mondtam le rólad és nincs is szándékomban  
egy rövidke videofelvételt küldök neked egy szarvasbogárról  
amint sárga zuzmóval körbenőtt diófa ágán araszol fölfelé  
így telnek napjaim a birs nemezzel borított apró gyümölcsöket hozott  
nem veszek levegőt nem írok egy bluest hallgatok... things go wrong...  
bármit mondok az csak az Angyaloknak szól  
mintha csillagoktól bérelt fény volna: kifakult ikonok

mintha az ég üvegmalma folyton őrlene valamit

TÓTH LÁSZLÓ fordításai